

са спрѣлъ и си починалъ, и отъ тѣзи неподвижна точка поглѣдналъ на врыщающи-тѣ са свѣтила, и ето! Сложность-та на тѣхны-тѣ движенія исчезнала изведнажъ. Центра былъ намѣренъ, тайна-та открита, тѣжка-та земя искарана отъ свое-то дѣливо положеніе, завзела свое-то мѣсто между планети-тѣ, като членъ отъ велико-то семейство, кое-то са върти съ красота и съгласіе около общыя родителъ — Слънце-то.

Умъ-тъ сега достигна първо-то стѣпало на тѣзи твърда пирамида, коя-то той тѣй полегка въздигалъ и съ коя-то полегка са качялъ, прѣзъ дългы столѣтія съ непрѣстаненъ трудъ. Мракъ-тъ са замѣнилъ съ свѣтина, но велика-та задача на вселенная все още оставала нерѣшена. Всичка тѣзи горѣща и дълга борба открила само каква е задача-та. Видимостъ-та са отдѣлила отъ дѣйствителность-та, и умъ-тъ чловѣческый съ новы силы прѣдалъ са съ всички-та си дѣятелность на извършваніе-то на опредѣлена цѣль, като не са трудилъ въ мракъ и безсѣзнателно, но при ясна-та свѣтина на истинка-та управляющеъ свои-тѣ изслѣданія.

При таквизи необыкновенны прѣимущества, успѣхы-тѣ сега станали голѣмы и блѣскавы, както испърво были слабы и безнадежны. Сега излѣзло на явѣ, че планеты-тѣ, като са счита и земя-та въ число-то имъ, съставляватъ едно велико семейство отъ мірове; но да ли сж были тѣ привързаны само о слънце-то или сж взаимно вляяли една на друга, този е былъ великыя въпросъ. Тѣзи задача сама са основала върху рѣшеніе-то на много други подчинены ней задачи. Дѣйствителна-та крива линия, коя-то съставлявала планетны-тѣ орбиты (пѣтеки), голѣмина-та на тѣзи орбиты, тѣхно-то дѣйствително положеніе въ пространство-то, величина-та и направленіе-то на тѣхны-тѣ главны линии, законы-тѣ на тѣхно-то движеніе, всички тѣзи и още много други въпросы отъ еднаква важность и заплетенность прѣдставили са въ само-то начало на изслѣданіе-то, кое-то сега тѣй утѣшно са захвана. Чловѣческо-то искусство са исчерпало отъ да измыслыва механически пособия, съ кои-то да могатъ съ по-голѣма точность да са наблюдаватъ движенія-та на планеты-тѣ. Частны успѣхы награждавали тѣзи извъредны усилія; но се още оставало да са довършатъ нѣкои много тънкы изслѣданія, кои-то при всичко-то искусство на наблюденія-та избѣгвали задъ най-крайны-тѣ прѣдѣлы, кои-то были достъпны за орлинныя поглѣдъ на чловѣка и сбѣкашъ, че презирали негови-тѣ силы.

За да са побѣдятъ тѣзи мжнотіи трѣбовало да са направи едно отъ двѣ-тѣ: или чловѣкъ трѣвало да са принесе отъ земя-та къмъ далечни-тѣ планеты за да може по-отблизо да ги разглѣда, или пакъ да донесе самы-тѣ планеты отъ безпрѣдѣлны-тѣ пространства по-близо до земя-та, за да може да ги изложи на своя испытателенъ поглѣдъ. Болко безнадежно е было изпълненіе-то на всяко отъ тѣзи прѣмѣстенія! Но кой може да прѣпише прѣдѣлы на чловѣческый гений? При изучваніе явленія-та на прѣминуванія-та на свѣтина-та прѣзъ прозрачны кристалически тѣла, былъ открытъ законъ, кой-то подалъ свѣтла надежда на обезсърченный умъ. Той грабналъ този законъ, преобърналъ го за своя полза и въоружилъ са съ оръжіе, по-чудно отъ всичко, що фантазія-та могла да нарисува въ свои-тѣ най-дивы сѣнища. Съ могущественна-та помощ на туй